

ELSKE DOETS

'IK STA STEEDS LICHTER IN HET LEVEN'

Naast 'Mrs Canada' en 'Spirit Bear' mag Elske Doets (45), directeur-eigenaar van Jan Doets America Tours, zich sinds kort ook Zakenvrouw van het Jaar noemen. Een goed gesprek over inspiratie, intuïtie en, vooruit, een béetje irritatie.

Voor het kantoor in Heerhugowaard staan een paar grote campers geparkeerd. Binnen siert een reusachtige foto van het beroemde beeld van Abraham Lincoln de ruimte. Het marmer van zijn zetel is kunstig nagemaakt. Het is de plek waar medewerkers van Jan Doets America Tours even mogen plaatsnemen als ze een opvallende prestatie hebben geleverd. Dat gebeurt meestal tijdens de *kick-off talks* die de directeur dagelijks met haar mensen voert. 'Noem het maar een soort ochtendgebed,' zegt Elske Doets, 'dat zal de mensen uit NCW-tak wel aanspreken.'

't Klinkt vooral als een Amerikaans concept. 'Ik heb het zelf bedacht, maar je hebt gelijk: ik heb het bij de grotere Amerikaanse bedrijven ook gezien. We gaan in een cirkel staan, we

kijken elkaar aan, we delen resultaten, grote en kleine berichtjes, we bespreken de target en we beginnen de dag met een lekker gevoel. Ik vind het echt vervelend als ik zo'n ritueel door omstandigheden moet missen.'

Hoe lang gaat u al op die manier van start?

'Sinds 1999. Ik was toen nog geen eigenaar van het bedrijf, maar ik zag wel duidelijk dat ik het anders wilde aanpakken dan mijn vader. Het was ooit een lijnorganisatie; iedereen moest zich bij de directeur melden en kreeg te horen wat er ging gebeuren. Er was nauwelijks communicatie onderling. Zo kon ik niet werken. Ik moet het juist heel erg van mijn gevoel hebben, van intuïtie, van *bodylanguage*, dat soort zaken. Als ik tijdens zo'n kick-off talk het idee krijg dat het met iemand niet goed gaat, zeg ik

na afloop tegen Mathilde, mijn PA die ook personeelszaken doet: Ga eens even met haar praten.'

Mathilde, a.k.a. Bighorn Sheep. Toen ik dat in haar mail zag staan, dacht ik even dat ze een grapje maakte.

'Nee, het is bittere ernst hoor. Iedereen heeft hier een naam van een Noord-Amerikaanse diersoort. Ik vond al die titels niet zo belangrijk. Goed, ik ben de directeur, maar ik moet net zo goed een reis kunnen verkopen. We doen het samen. Als team. We staan voor een bepaalde passie; als je die niet hebt, kun je hier niet werken. Dus Tim – kaal, camper-productmanager; een product waar je heel precies voor moet zijn – werd Bald Eagle. Priscilla, onze productmanager USA – buitengewoon

En als ze dan toch met haar personal trainer over zaken begint, is het: 'Jaja, heel interessant Elkse, en nu weer opdrukken, hup'

charmant, iemand die iedereen aan het lachen krijgt – werd vernoemd naar de Sea Otter.’

En uw naam is Spirit Bear.

‘Ja. Weet je er iets van?’

Zeker! De Spirit Bear is meestal zwart, heel soms wit, maar geen albino. Omnivoor, kan 50 kilometer per uur rennen en tijdens de winterslaap zeven maanden zonder voedsel leven. Maar ik vermoed dat u de naam om een andere reden hebt gekozen.

‘Dat klopt. De Spirit Bear heet ongrijpbaar te zijn. Dat zeggen ze ook over mij. De First Nations (etnische term die verwijst naar de inheemse volkeren in Canada; red.) heeft het bestaan van de witte beer, die al 12.000 jaar in de regenwouden woont, heel lang geheim

weten te houden. Zij zeggen dat de ontmoeting met een Spirit Bear je geluk brengt. En ik heb er dus een gezien! Samen met mijn oudste zoon. Hij liep anderhalve meter van ons vandaan, we konden zijn wimpers tellen. Onvergetelijk.’

Maar die ongrijpbaarheid?

‘Ik hoor soms dat de stappen die ik zet niet voor iedereen te volgen zijn. Ik heb zelfs het idee dat mijn nieuwe titel, Zakenvrouw van het jaar, voor verwarring zorgt. Laatst was ik op een bijeenkomst met mijn man en toen hoorde ik hoe ze hém allerlei vragen over mij stelden. Hallo! Ik kan ook praten, hoor. Het geeft kennelijk een bepaalde status en daar horen dan meteen allerlei op- en aanmerkingen bij. Heel Hollands. Bijvoorbeeld: dat ik

nu moet oppassen voor ‘valkuilen’ of dat ik van een voetstuk zou kunnen storten. Altijd weer dat vingertje. Ik ben gewoon zeer vereerd met deze titel en ik ga mijn taken naar eer en geweten uitvoeren, dus ik hóef helemaal nergens bang voor te zijn. Zo denk ik niet. Ik wil het leven juist vieren! Ik heb in 2004 al besloten om elke dag een glas champagne te drinken.’

Wat is er gebeurd in 2004?

‘Toen heb ik een ernstige zwangerschapsvergiftiging opgelopen, terwijl Bob, onze oudste, tegelijkertijd een streptokokkenbesmetting kreeg. Op een of andere manier wordt je systeem uitgeschakeld: ik hoorde pas later dat hij bijna dood was geweest en ook dat ik het zelf maar nauwelijks had overleefd. De geboorte van Rens, drieënhalf jaar later, ver-

liep ook niet helemaal zonder complicaties. Sinds ik kinderen heb sta ik dus veel lichter in het leven.'

Lichter? Ik zou juist bezorgder zijn.

'Dan lijkt je op mijn man, die is er ook een stuk tuttiger in. Hij vraagt regelmatig: 'Moeten we dit wel goed vinden?' En dan antwoord ik: 'Ja, laat ze nou maar.' Kinderen opvoeden en een bedrijf runnen lijken in dat opzicht sprekend op elkaar; er moet een bepaalde balans zijn tussen loslaten en aandacht geven. Ik ben overigens sinds de kinderen er zijn wel beter op mijn gezondheid gaan letten, maar dat kwam vooral doordat ik het jarenlang op wilskracht had volgehouden en mijn gezondheid in zekere zin had had verwaarloosd. Ik werkte non stop. Ook in het vliegtuig. Met als gevolg dat ik om de haverklap een keelontsteking had en wéér een antibioticakuur moest volgen. Ik ben het iets rustiger aan gaan doen, heb mijn eetpatronen veranderd en ben acht jaar geleden ook met *personal training* begonnen. Het is een programma dat ik overal ter wereld kan volgen, maar hier in Nederland heb ik twee personal trainers die me bij de les houden. Het mooie is dat ik bij hen nooit over zaken praat en áls ik dat al doe, gaat het toch het ene oor in en het andere oor uit. Jaja, heel interessant Elske, en nu weer opdrukken, hup.'

Dat past ook wel weer goed uw motto: durven, doen en doorzetten.

'Dat is waar. Zo heb ik op mijn achtentwintigste voor miljoenen het bedrijf van mijn vader overgenomen. Je wil niet weten hoeveel mensen me vroegen: 'Weet je dit nou wel zeker?' Ik vond het verschrikkelijk spannend, maar mijn gevoel – daar heb je het weer – zei: doen. En als ik nou iets zou willen bereiken met de titel die mij ten deel is gevallen, dan is het jonge vrouwen inspireren om óók te durven, te doen en door te zetten. Ik ga lezingen op scholen geven en samenwerken met vloggers; ik wil er alles aan doen om er voor te zorgen dat er meer vrouwelijke ondernemers in Nederland komen.'

Ik heb begrepen dat Harry Mens daar niet per se een voorstander van is.

'Haha, nee! Hij kwam voor de uitzending (*Business Class*, RTL, 27 maart j.l.; red.) al naar

'VRAGEN ZE MIJN MAN VAN ALLES. HALLO! IK KAN OOK PRATEN HOOR'

me toe om te zeggen dat je als vrouw maar beter de man het geld kan laten verdienen. Een vrouw met een droom wordt uiteindelijk toch door haar echtgenoot aan de kant gezet voor een minder ambitieus exemplaar. Tijdens de opnames noemde hij me streng – waarschijnlijk omdat ik hem geen gelijk had gegeven – en vroeg zich af of ik misschien een zweepje had. Tja. Er zijn nogal wat mannelijke ondernemers die ontzettend blij zijn met zichzelf, zoals meneer Mens. En toch zal ik nooit als een Dolle Mina tekeergaan maar iedereen, man en vrouw, tegemoet blijven treden met alle charme die ik in me heb.' ■

Elske Doets

- 1972 Geboren in Bergen
- 1989 Havo-diploma
- 1991 Vwo-diploma
- 1997 Afgestudeerd aan de UvA, Nederlands recht
- 2001 Directeur eigenaar Jan Doets America Tours
- 2017 Zakenvrouw van het Jaar